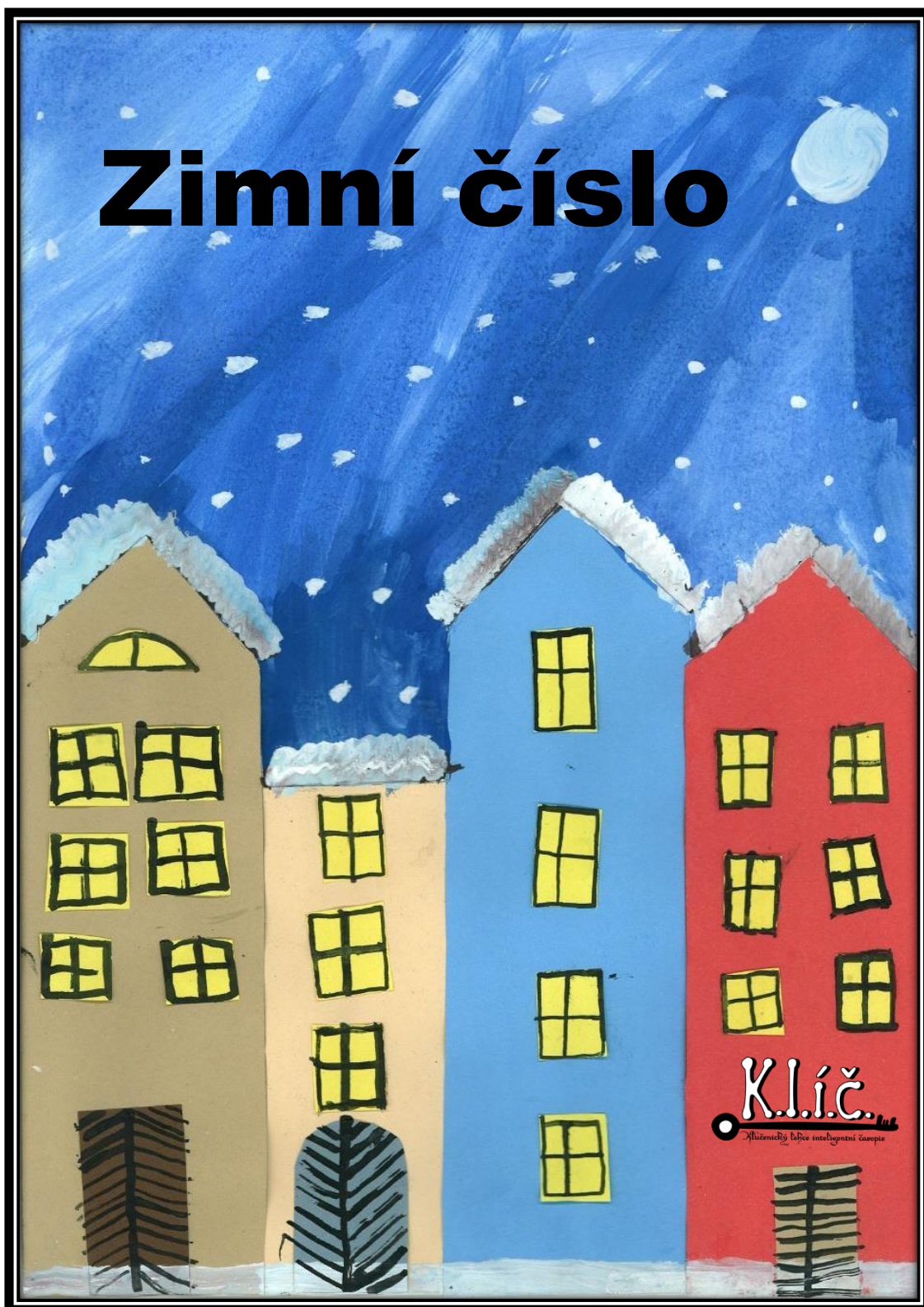

Zimní číslo

Jak postavit sněhuláka

(Popis pracovního postupu)

Na postavení sněhuláka potřebujete hodně sněhu, uhlí, mrkev, hrnec a koště.

Nejdřív vyválíte velkou kouli, pak menší a ještě menší. Dospod dáte největší kouli, na ni dáte tu menší a nahoru tu nejmenší. Na hlavu dáte hrnec, z mrkve a uhlí uděláte obličej.

Pak uděláte ruce a do jedné ruky dáte koště. A pak ozdobíte podle potřeby.

(Michal Mladý)

Úvodní slovo

Letošní zima už je spíše vzpomínkou nežli skutečností a jaro vystrkuje nejenom růžky, ale dokonce mělo už i prázdniny. Ale možná že právě to je ten správný čas se za zimou ohlédnout a poděkovat jí za to, že byla letos taková pěkná a opravdická, že nám dala příležitost si ji užít se všemi radostmi, které pořádná zima nabízí.

Druhé číslo našeho časopisu mělo více času dozrát, na rozdíl od prvního, které jsme dokončovali tak trochu v běhu, abychom ho stihli vydat do školní vánoční besídky. Zimní číslo je už takové upravenější, učesanější a – nebojme se to říci – i hezčí. Dozvíte se, jak jsme zimu trávili v naší škole, co jsme všechno zažili a co jsme viděli. Je to taková trochu zimní kronika. Měli

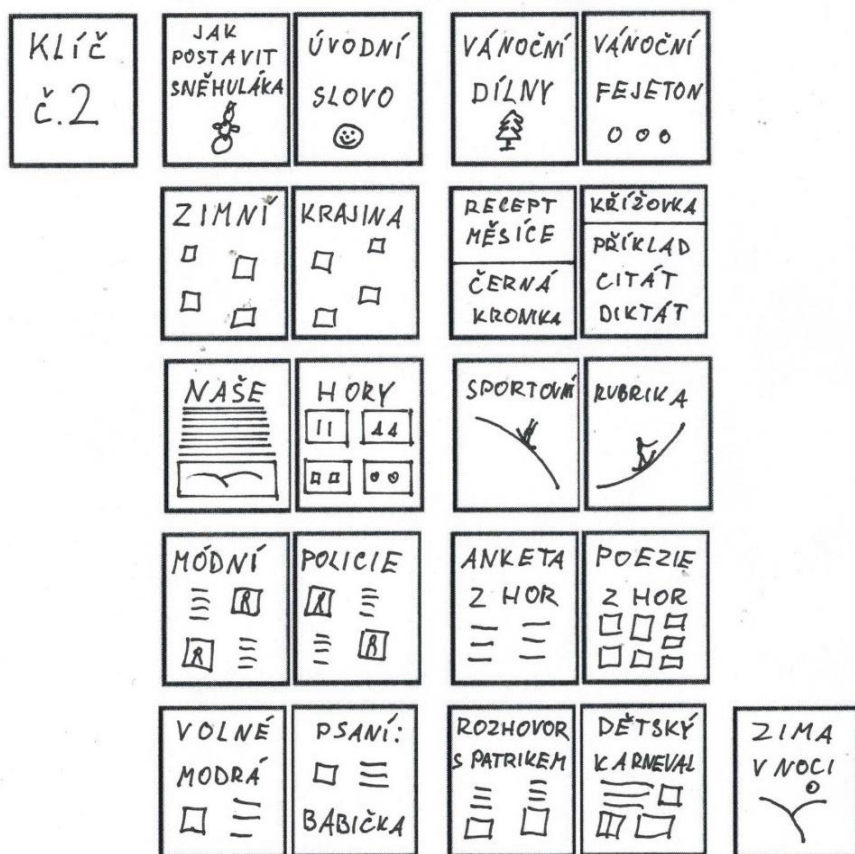
jste také více času myslet na obrázky, takže tu najdete nejenom spoustu fotografií, ale i výkresy z hodin výtvarné výchovy, které dodala paní učitelka Šplíchalová.

A na co se můžete těšit příště? Zřejmě je, že jaro už nyní nakukuje okny dovnitř školy, celé zvědavé, co se to tu vlastně děje, a že by se prý také rádo vidělo na stránkách našeho časopisu. Uvidíme tedy, jakým způsobem se jaro projeví. Možná, že přinese více poezie. Možná, že nás bude lákat, abychom se na něj nejenom koukali z okna, ale abychom za ním vyšli ven. Třeba na náves. Nebo do lesa. Nebo na školní zahonek. Nebo úplně někam jinam. Možná se i u vás zastavíme a zeptáme se, jak se vám daří, jestli vás něco netrápí, nebo jestli už jste zasadili ředkvičky.

Doufejme, že i my dobře zasejeme a že nové číslo poroste jako z vody. Máme začátek března a do prázdnin zbývají necelé čtyři měsíce. Vypadá to tedy, že když se zadaří, uvidíme se do prázdnin ještě dvakrát a z našeho časopisu by mohl být čtvrtletník.

Přeju tedy příjemné čtení, milé se zimou rozloučení a radostní jara uvítání. Zůstaňte nám věrní a budeme se těšit zase příště.

Za redakci časopisu Klíč a ZŠ Klučenice

Vánoční dílny

Jeden den ve škole před Vánoci jsou školní dílny. Je to poslední den před vánočními prázdninami. Tento rok to vycházelo na čtvrtek dvacátého druhého prosince.

Těšili jsme se, že si vyrobíme něco užitečného, a přitom to byly jenom krámy. Dílny byly ve čtyřech třídách. My jsme začínali v naší třídě, kde jsme kreslili na dřevěná kolečka s dírkou na šňůrku. Pokračovalo se v učebně angličtiny. Tam se dělal kulich. Ten jsem si mohla navléknout sotva na palec. Ale bavilo mě to. Když jsme domotali kulicha, šli jsme do učebny fyziky, kde byla paní učitelka Pikousová. Tady se dělal svícen ze zavařovací sklenice. Sklenice se polepila papírem, na kterém byly vystřižené hvězdy nebo stromky. Po dokončení svícnu jsme si mohli dát banán v čokoládě. Na většinu lidí samozřejmě nezbylo. V učebně matematiky se dělal betlém z papíru nebo přání. Většina žáků tam ani nešla, protože je to už nebavilo.

Všichni potom byli na chodbě, kde se fotili, dělali kraviny a běhali, jenže učitelům to bylo úplně jedno. Taký už je asi pohltila vánoční atmosféra.

Čekalo se na poslední hodinu, kdy se dávaly dárky k Vánocům od spolužáků. Nejvíce se dávalo asi sprchových gelů, šamponů a deodorantů. Každý přinesl z domova trochu cukroví na ochutnání.

Jeden spolužák chodil po třídách se školním foťákem a fotil průběh dílen, ale i věci, které by neměl, třeba mě. Fotky se potom dají nejspíš do školního časopisu a na školní stránky jako vzpomínky.

(Lucie Machatová)

Vánoční fejeton

Moje vánoční dny začaly dvacátého druhého ve škole, kde jsme si rozdávali dárky se spolužáky. V ten den, když jsme přišli do školy, tak jsme byli všichni natěšení, co dostaneme. Poté, co jsme dali dárky pod stromeček, jsme se šli s Danielem zeptat pana ředitele, jestli bude vánoční turnaj v ping-pongu. Ale pan ředitel nám oznámil, že turnaj se zrušil z důvodu, že se přihlásilo málo pingpongových nadšenců.

Když jsme si rozbalili dárky s naším panem učitelem, byli jsme všichni šťastní, co jsme dostali od našich spolužáků. Já konkrétně dostal moc pěkných dárků a za to jsem byl moc rád. Pak už bylo jenom dlouhé čekání na Štědrý den a na dárky.

Ty dva dny byly pro mě asi to nejhorší, protože jsem byl celý natěšený na Štědrý večer a na krásné vánoční dárky. Mezi tím jsem se nudil, protože jsem neměl co dělat. Abych zahnal nudu, tak jsem si párkrát zahrál se sourozenci nějaké stolní hry, například aktivity nebo jiné stolní hry. A zbytek mého času jsem strávil na počítači s kamarády hraním různých počítačových her.

Když nastal Štědrý den, tak jsem byl celý šťastný a veselý. Dopoledne jsme šli s tatškou zabíjet kapra na večeři. Zatímco jsme zabíjeli kapra, tak maminka se ségrou připravovali oběd a večeři. Po obědě jsme jeli na dva hřbitovy, abychom babičkám a dědečkům popřáli šťastné a veselé Vánoce. Když jsme jeli domů ze hřbitova, nechali nás mamka s tatškou u strejdy Pavla, abychom mu pomohli.

Na večer pro nás přijel tatka, abychom jeli domů. Když jsme přijeli, tak jsme se šli vykoupat a připravit na štědrovečerní večeři. Když jsme byli všichni připraveni, šli jsme jíst. K večeři jsme měli kapra a řízek s bramborovým salátem.

Po večeři jsme všechno sklidili ze stolu a šli jsme na dárky. Já byl tak natěšený, až jsem to nemohl vydržet. Potom, co mamka roztáhla závěs, byl jsem jak malé dítě. Když jsem rozbalil všechny dárky, tak jsem byl šťastný, jaké všechny krásné dárky jsem dostal.

Další den po Vánocích jsme museli jít do kostela na mši. Zbylé dny jsme jezdili celá rodina po návštěvách.

Tyhle Vánoce byly pro mě jedny z nejlepších a nejkrásnějších na celém světě! (Martin Mladý)

Když se kouknu z okna

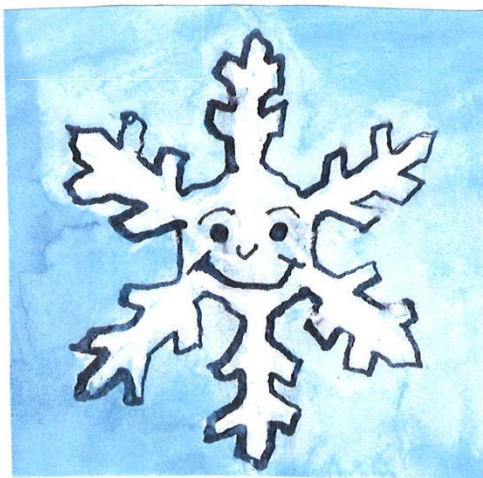
(popis zimní krajiny)

Vidím krásně zasněžené střechy domů, zasněžené kmeny stromů, zamrzlé rybníky a louže. Už na pohled je vidět, že tam je zima a mráz. Dále vidím les, auta nebo sáňkující děti i sněhuláky a ve sněhu andělíčky. Krásný to pohled na zasněženou krajinu. Namrzlé zábradlí, namrzlé chodníky. Tyto věci jsou vidět. Je to nádhera.

(Libor Synáč)

Když se podívám z okna v češtině, tak vidím zasněženou krajinu, pod oknem vidím kůlnu a vedle kůlny je zasněžený kompost. A za kompostem zahrada, kde jsou zmrzlé jabloně, v dálce vidím domy a lidi, kteří každé ráno odklízají těžký sníh. Když se podívám o něco výš, vidím oblohu a tam ani mráček, je šedivá a pořád jenom sněží a sněží. (Aneta Löffelmannová)

Je to bílá zasněžená krajina. Padají modrobílé třpytivé vločky. Ve sněhu jsou vidět stopy od člověka a zvěře. Na všech rybnících je zamrzlá voda. Na stromech jsou vidět hroudy od sněhu a pod nimi velký mráz. Na všech domech jsou bílé střechy. A na všech zahradách jsou postavení sněhuláci.

(Magdalena Stehlíková)

Zimní krajina je zbarvená do bíla, je to úžasné, a když na ni posvítí slunce, začne se lesknout a třpytit. Procházka v této krajině je uklidňující.

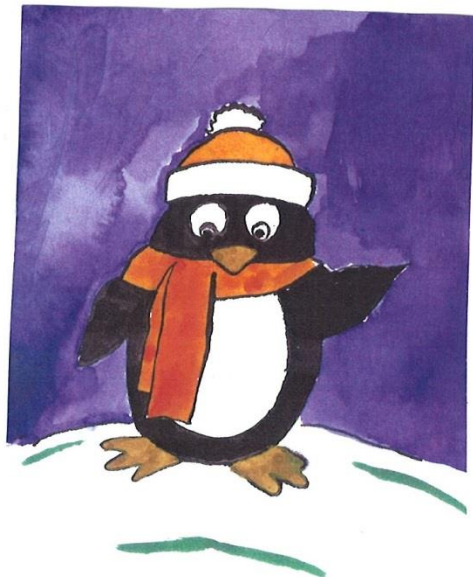
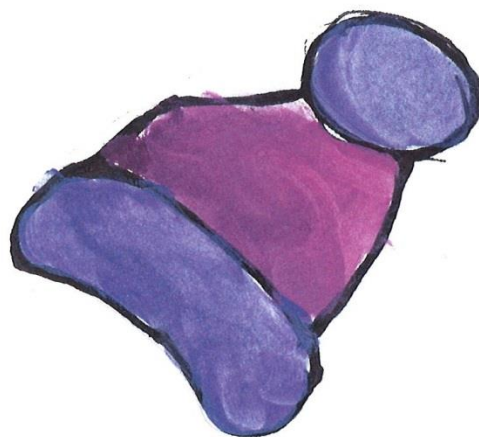
(Kryštof Sember)

Padá sníh, stromy a rybníky jsou zmrzlé. Všude sněhu hodně, fouká a je mráz. Zasněžené silnice. Střechy bílé od sněhu. Zamrzlé lesy a cesty. Bílá a šedá obloha. A z komínů jde kouř. Je tam velmi velká zima a děti bruslí na ledu. (Alois Řezník)

Vidím tam zasněžené stromy, domy, pole,
květiny a trávu. Všechno z dálky vypadá bílé,
zasněžené a mrazivé.

(Nikola Vaněčková)

Když se kouknu ven, vidím krásnou
zasněženou krajinu. Vidím stromy, domy a
zasněžené pole. V dálce vidím stromy a
zasněžené kopce. Pod oknem, z kterého se
koukám, je dřevěná bouda na nářadí. Za
boudou je plech a velká zahrada s několika
ovocnými stromy. Okolo zahrady je pár
domů a za nimi další a další. (Vítek
Pecka)

Když se podívám, co tam vidím: vidím
tam krásné zasněžené stromy, domy,
lesy, pole a i stromy, všechno z dálky
vypadá tak krásně mrazivě a bíle jako
v pohádce.

(Bára Simonová)

Když se kouknu z okna školy, vidím
zasněžené domy a lesy, světlo nádherně
svítí na sníh a krásně se to leskne. V dálce
je vidět Voltýřov a nádherné zasněžené
pole s modrou oblohou, dokonce je vidět
Boubín.

(Jiří Květ)

Když se podívám z okna, vidím, že je
všechno pokryto sněhem. Stromy jsou
namrzlé, venku sněží, všude je kouř,
protože lidi topí. Jsou zamrzlé rybníky,
děti bruslí a staví sněhuláky. Lidi moc
nechodí ven, protože nechtějí být
nemocní. Všichni nosí šály, bundy a
čepice. (Petra Löffelmannová)

RECEPT MĚSÍCE: PERNÍK

2 hrníčky hladké mouky
1 hrneček polohrubé mouky
1 a ½ hrníčku krupice
1 vanilkový cukr
1 balíček čokopudinku
1 prášek do perníku
3 lžíce kakaa
1 lžička mleté skořice
2 hrnky mléka
1 hrneček oleje
2 vejce
2 lžíce povidel

Na začátku si zapneme troubu na 180°. Vezmeme si misku. Do misky nasypeme všechny sypké suroviny a mícháme. Při míchání přidáváme olej, vejce a mléko. Potom si připravíme plech, který vymažeme olejem a vysypeme strouhankou. Hotové těsto vylijeme na plech a dáme péct na 40 minut. Upečený perník můžeme polít rozehřátou čokoládou.

(Magdalena Stehlíková a Martina Květová)

ČERNÁ KRONIKA: ČERNÝ TÝDEN V DOPRAVĚ

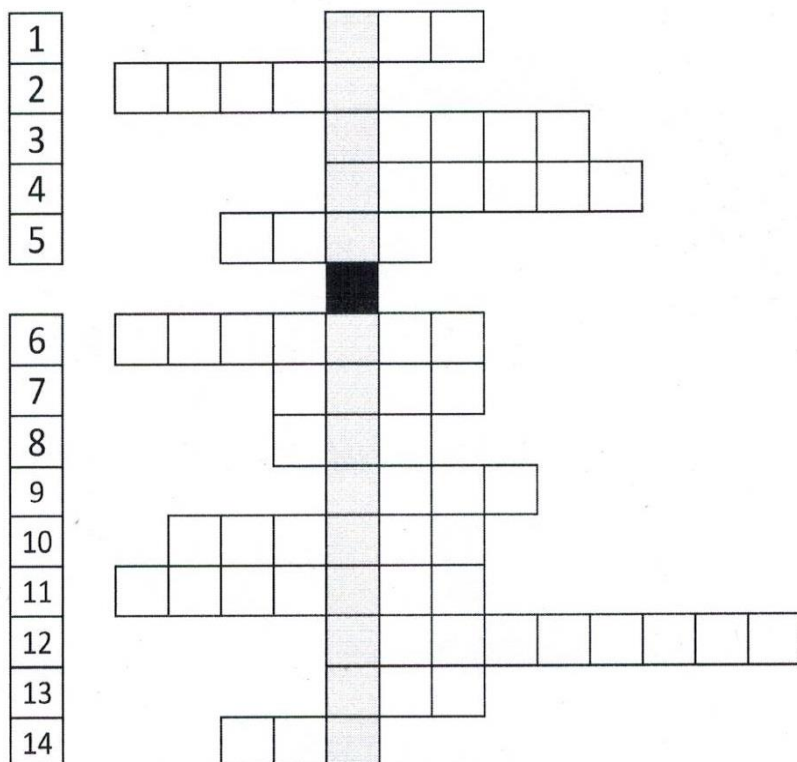
Černým týdnem v dopravě můžeme nazvat první lednový týden, kdy nás počasí obdařilo vydatnými srážkami. Nejdříve pan učitel Novotný skončil se svým vozem u Pechovy Lhoty. Autu ani panu učiteli se naštěstí nic nestalo.

O den později se pak autobus odjíždějící v 13.10 ve směru Hřebeny čelně střetl s osobním vozem jen několik metrů od školy, ze které odvážel množství žáků. Řidička jedoucí v protisměru zřejmě dostala smyk a dostala se tak do protisměru přímo proti jedoucímu autobusu. Jak auto, tak autobus jeli naštěstí pomalu, takže oba stačili zastavit. „Vyjeli jsme a najednou jsme zastavili. Nic jsme neviděli,“ vypověděla žákyně 8. ročníku Kristýna M.. Nikomu se nic nestalo.

V ten samý den pan učitel Kubiček cestou do školy píchнул levé přední kolo. To okamžitě zaregistrovali občané Klučenice a zkontaktovali technika z místní autodílny, který kolo bleskově opravil.

(redakce)

1. Přípravek na mytí nádobí
2. Bystrouška
3. Jak se mluví v Rusku?
4. Malé děti nechodí na záchod, ale na
5. Z mraků v zimě padá
6. Co právě čteš?
7. V království vládne královna a
8. Vlčí ...
9. Roční období
10. Bydlíme v
11. S čím si hrají děvčata?
12. Dřív se psalo (čím)?
13. Čas, kdy spíme.
14. V kolektivu hrajeme různé ...

(Dominik Štefík)

Matematický příklad

ZŠ Klučenice dostala zásilku učebnic. Polovina z nich byly učebnice matematiky, dále dostali 36 učebnic českého jazyka, 14 učebnic přírodopisu a 17 učebnic anglického jazyka. Kolik bylo v zásilce? Vypočítej a znázorni graficky. (Alois Řezník)

Citát měsíce:

Otázky typu „Miluješ mě?“ nemají smysl.

Jana Květová, když jsme dělali v osmé třídě rozhovor s Patrikem Ozdinem.

Horský diktát (Doplňte/ vyberte písmena a doplňte čárky.)

Naše K/klučenická škola jezdí každé dva roky na l_žařský v_cvik. Někteří žáci mají i sněžná prkna čili snowboardy. Proto mě pan ředitel vyslal na kurz instruktora snowboardingu. Ten se konal 8. – 13. ledna v K/krkonoších v P/peci pod S/sněžkou. Naše chata b_la až na sjezdovce takže jsme šl_ z nádraží dlouho nahoru do kopce. Naštěstí nám věci odvezli rolbou. Při ra__í rozcvičce jsme zjistil_ že máme od chaty krásný v_hled na 1602 metrů v_sokou S/sněžku.

Na chatě nás b_lo asi 30 lidí z toho cca 70% učitelů. Snowboardisti jezdil_ rozdělení do dvou skupin. V mém družstvu byl_ i Hanka která si nechala říkat Valerie a Jana učitelka matematiky z Čáslav_. Pob_t se vyznačoval nejenom pěkným_ sjezd_ ale také vesel_m_ večery. Také jsme zhlédl_ dokument o b_žkách čili b_žeckých l_žích.

Celý pob_t se mi moc líbil a těším se až pojedeme s žáky na Š/šumavu.

(Jan Kubíček)

Naše hory

Nastal den, na který jsme se všichni těšili. Byl to den 5. 2. 2017 - den kdy jsme odjížděli na hory do Nových Hutí. Když jsme se všichni shromáždili před školou, nastoupili jsme do autobusu. Cesta trvala asi 2 hodiny. Jel s námi pan ředitel, jeho dcera Kačka a pan učitel Kubíček.

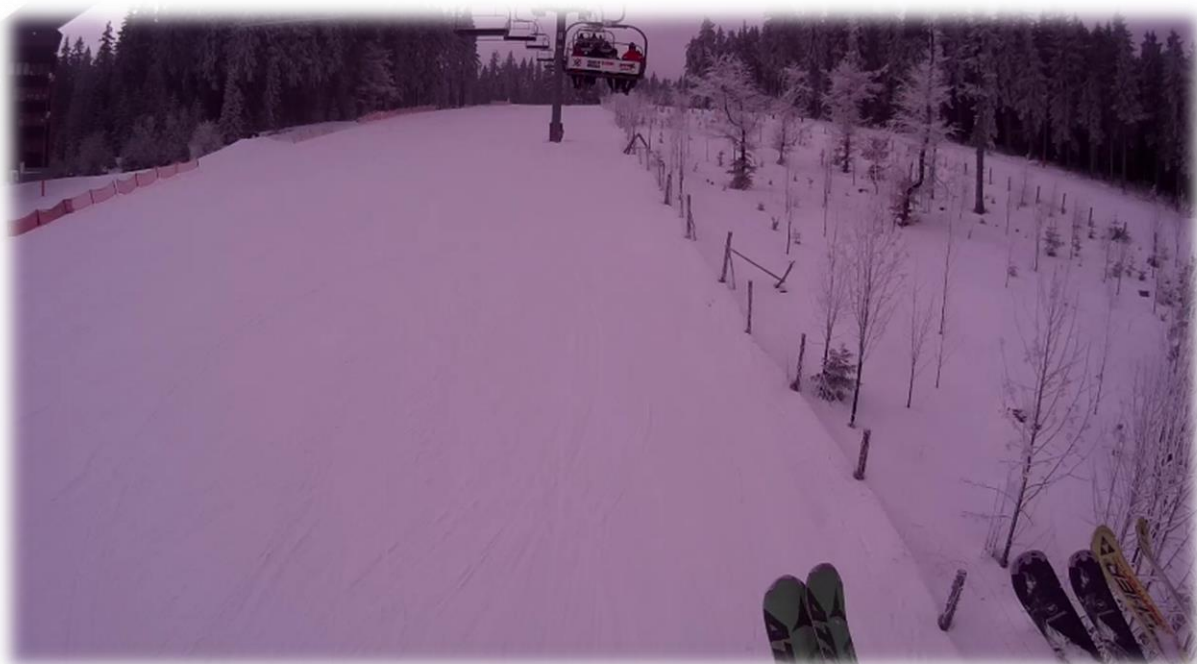
Když jsme přijeli na hory, vyndali jsme si z kufru věci a dali jsme je před dveře hotelu. Potom jsme vyndali lyže a dali jsme je na hromadu a potom je odnesli do lyžárny. Když jsme přišli do hotelu, dal nám pan ředitel klíče od pokoje a my jsme si šli vybalovat věci. Pokoje se nám na první pohled moc nelíbily, ale potom už nám to nepřišlo až zas tak strašné.

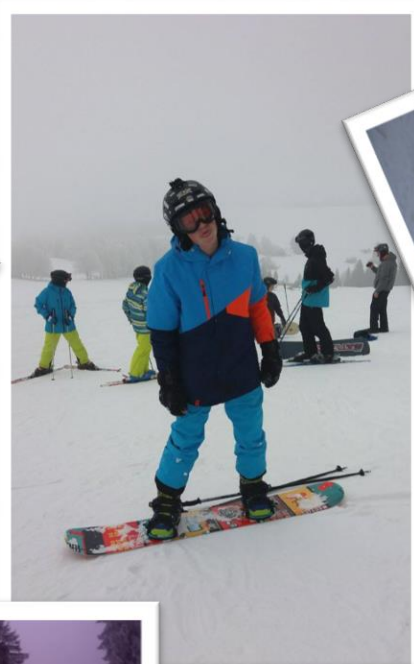
Když jsme si vybalili, šli jsme na večeři, která první den nebyla moc dobrá, tak jsme se báli, že tam budou vařit pořád stejně. Ale nakonec vařili dobře. Po večeři jsme šli na pokoje a potom do společenské místnosti, kde nám pan ředitel říkal, jak budeme rozdělení ve skupinách na lyžování a co se bude dít následující dny. Každý den jsme na horách dělaly kvíz, ve kterém bylo 10 otázek.

První den jsme se měli rozdělit po čtyřech a vybrat si jméno skupiny. Každý den ráno byl budíček v 7 hodin a v 8 byla snídaně, po snídani jsme měli půl hodiny na to, převléct se do věcí na lyžování, a šli jsme před lyžárnu pro lyže. Na sjezdovce jsme se rozdělili podle toho, jak nás první den rozdělil pan ředitel. Ti, co neuměli lyžovat, se dopoledne učili obouvat lyže a odpoledne jezdit mírně svahem. Každý večer nám učitelé pouštěli videa z toho, jak jsme lyžovali a jak jsme se zlepšili.

Ve středu jsme šli na procházku, kde jsme se dozvěděli spoustu věcí o Šumavě a potom jsme šli na pohár, který všem moc chutnal. Ve čtvrtek jeli dobří lyžaři na Zadov a zbytek zůstal v Nových Hutích. Poslední večer jsme dělali představení, která jsme si měli nacvičit, a potom jsme měli diskotéku. V sobotu po snídani jsme sbalili věci a šli jsme je dávat do autobusu, pak jsme odjeli všichni domů.

(Petra Löffelmannová)

Sportovní rubrika: závody

Poslední den dopoledne na lyžařském výcviku se konaly již tradičně závody na lyžích a snowboardech. Na start se postavilo 13 lyžařů a 5 lyžařek, a poté 4 chlapci, 3 dívky a 1 učitel na snowboardu. Já osobně jsem se neúčastnil, protože jsem musel odjet domů o den dříve. O to zajímavější pro mě byl výsledek.

Jako první se na start postavila mladší polovina závodníků a závod za dohledu pana ředitele Suchého, pana učitele Kubička a paní instruktorky Suché mohl začít. Nejrychlejší lyžař z této skupiny byl Standa Žák, za kterým se umístil Pepa Kulas, třetí místo obsadil Vojta Šťastný. Nejrychlejší dívkou na lyžích byla Aneta Löffelmannová, která byla o necelé čtyři sekundy rychlejší než Beáta Burianová. Jako třetí došla Nela Koubalíková. Druhá, tedy starší skupina lyžařů byla velice vyrovnaná, až na Filipa Stehlíka, který byl suverénně první. Nejbliže k jeho času měl Jiří Květ, který byl jen o 11 setin vteřiny rychlejší než bronzový Martin Mladý. Ze snowboardistů jezdil nejrychleji Alois Řezník, který se jako jediný dostal před favorita závodu, Daniela Květa. Bronzu se dočkal i účastník závodu lyžařů Jiří Květ! Snowboardisté ale měli ještě dvě další skupiny. A to dívky, z nichž byla nejrychlejší Magdaléna Stehlíková, druhá Daniela Peterková a třetí Markéta Žáková, a ještě jednu kategorii: učitelé. Tuto skupinu s přehledem vyhrál pan učitel Jan Kubíček, kterému se nikdo neodvážil postavit.

Největším překvapením byl pro mě osobně třetí nejlepší závodník v SUPER G SLALOMU Martin Mladý, který se za týden opravdu zlepšil, stejně jako Alois Řezník, který svým skvělým výkonem dosáhl na zlato v závodě na snowboardu. Naopak lehce mě zklamal Jan Drazdík, který kvůli svému přístupu dojel až na posledním, osmém místě.

Všichni závodníci si ale zaslouží uznání za odvahu se na svah postavit. Gratulujeme vítězům a jsme rádi, že nedošlo k žádnému zranění. Sláva vítězům, čest poraženým. (Viktor Příbyl)

SUPER G SLALOM – lyže hoši

třída	pořadí	jméno		čas
5	1	Žák	Stanislav	0:36:69
4	2	Kulas	Josef	0:37:36
4	3	Šťastný	Vojtěch	0:38:75
6	4	Synáč	Libor	0:52:54
5	5	Šamko	Adam	0:55:65

9	1	Stehlík	Filip	0:32:17
7	2	Květ	Jiří	0:34:53
9	3	Mladý	Martin	0:34:64
9	4	Květ	Jakub	0:38:20
7	5	Mladý	Michal	0:39:45
8	6	Štefík	Dominik	0:39:56
7	7	Pecka	Vít	0:39:85
9	8	Drazdík	Jan	0:42:16

SUPER G SLALOM – lyže dívky

třída	pořadí	jméno		čas
7	1	Löffelmannová	Aneta	0:41:44
7	2	Burianová	Beáta	0:45:29
8	3	Koubalíková	Nela	0:51:07
8	4	Pecková	Anna	1:01:39
5	5	Hasmanová	Kateřina	1:16:48

SNOWBOARD - hoši

třída	pořadí	jméno		čas
6	1	Řezník	Alois	0:40:75
9	2	Květ	Daniel	0:42:17
7	3	Květ	Jiří	0:49:30
9	4	Pecka	Josef	1:08:76

SNOWBOARD - učitelé

10	1	Kubiček	Jan	0:47:33
----	---	---------	-----	---------

SNOWBOARD - dívky

třída	pořadí	jméno		čas
6	1	Stehlíková	Magdaléna	0:47:38
8	2	Peterková	Daniela	0:58:12
8	3	Žáková	Markéta	1:21:26

MÓDNÍ

Beáta Burianová

Celkový out-fit je dobře sladěný do sportovního stylu, což je u Betky neobvyklé. Bunda s kostkovaným vzorem je vhodně zvolená a ladí jí s barvou lyží. Pouze bychom doporučili oteplováky nezasoukat do přeskáčů, takto působí humpoláckým dojmem. A kde nechala rukavice? Na pokoji!

Alois Řezník

Lojza má perfektní out-fit. Vše je sladěné a nedá se nic vytknout. Za zmínku by možná stála helma s maskáčovým vzorem.

Je vidět, že zapřemýšlel nad tím, co si na svah vzít na sebe, vše je pěkně sladěno do zeleného podtónu.

Bunda se mu skvěle hodí ke snowboardu a rukavicím palčákům.

POLICIE

Pan učitel Kubíček

Pan učitel je fešně oblečen, přičemž mu nic s ničím barevně neladí. Jeho brýle jsou skoro tak rudé jako jeho obličej, a to je tak všechno. Snowboard je polepený různými samolepkami. Tento učitel je pravděpodobně jeden z nejoblíbenějších instruktorů snowboardingu na této škole... přičemž je velice COOL. Za to mu dáváme malé bezvýznamné plus.

Kačka Hasmannová

Kačka nemá špatný vkus.
Květinový vzorek bundy působí na svahu osvěžujícím dojmem.
Bílé květy ladí s bílým sněhem.
Pouze rukavice se ke zbytku příliš nehodí.
Postoj by mohl být lepší, nepůsobí moc profesionálně, stejně jako výraz tváře.
Jinak ale nemáme co vytknout.

Anketa z hor

Těšili jste se na hory?

Těšil, protože jsem věděl, že budu se svými milovanými žáky a že to bude fajn - sport a večerní zábava. - **Jan - 30 let**

Těšil jsem se, protože tam bude zábava. - **Michal - 13 let**

Jó, docela jo. Chtěl jsem lyžovat už. - **Vít - 12 let**

Líbilo se vám ubytování?

Jó, jídlo bylo dobré. - **Filip - 15 let**

Ubytování se mi líbilo, protože.... no, nelíbilo! - **Martin - 15 let**

Bylo takový, dobrý, ale mohlo být lepší. - **Michal - 13 let**

Jaké bylo počasí a kvalita sněhu?

Počasí mohlo být lepší i horší. Sluníčko moc nesvítilo, vlastně vůbec,, občas padla mlha, ale nefoukal vítr, a z nebe taky nic nepadalo, takže pohoda. Kvalita sněhu taky nebyla nejlepší ani nejhorší, chyběl nějaký čerstvý sníh, který by tomu dodal tu potřebnou jemnost, a občas to bylo trochu zledovatělý. - **Jan - 30 let**

Ten sníh tam byl docela zmrzlý, takže to bylo blbé na lyžování. - **Vít - 12 let**

Počasí mohlo být lepší, kdyby svítilo sluníčko tak by to bylo určitě lepší a kvalita sněhu taky nebyla špatná. - **Filip - 15 let**

Jak jste trávili volný čas?

Bud'to jsem relaxoval u sebe na pokoji s počítačem či knihou, anebo jsem se bavil s žáky. - **Jan - 30 let**

Já jsem trávil volný čas hraním hry na PS Vitě (herní konzole) a koukáním do mobilu, nebo jsem si hrál s kamarády na pokoji. - **Martin - 15 let**

Dělali jsme kraviny. - **Vít - 12 let**

Těšili jste se domů?

Já jsem se domu moc netěšil, protože jako jak jsem říkal, mám rád hory a tak, no. - **Martin - 15 let**

Těšil jsem se domu na rodinu. - **Michal - 13 let**

No, moc ne. - **Vít - 12 let**

Ne. - **Filip - 15 let**

POEZIE Z HOR

Hobbit z hor

V bílé dáli hor
žije divný tvor,
který šíří mor.
Dlouho ptám se už:
Je to vůbec muž?
Vlastně je to hobbit,
Chlupaté nohy,
zuby jako vlk,
dám se před ním na úprk.
(Downí rodinka)

Spláchnutej kotel

Lyžovat jsme si sem přišli,
všichni jsme se přitom sešli,
Snažíme se nepadat,
ale přitom repovat.
Když jsme přišli na hotel,
srandy bylo na kotel.
Ňákej děda přitom přišel,
hrozně k tomu mockrát křičel.
Pátý den jsme pořád tady,
dávají nám dobré rady.
Domů se nám vůbec nechce,
balíme si přitom rance.
(Berušky)

Hory Klučenice

Na horách se lyžuje
a taky snowboarduje.
Já rád jezdím na lyžích,
protože rád skotačím.
(Storno)

Vlak

Jedu domů po lyžích,
cesty pode mnou,
za okny padá, padá déšť,
budou Velikonoce.
(Sexouši)

Hory

Na horách je krásně,
píšeme tu básně.
Lyžujeme každý den,
srandu si tu zažijem.
Pokoje se uklízí,
protože se bodují.
Snídaně se nabízí
a žáci tu hodují.
(Veverky)

Odvažní lyžníci

Na svahu nás deset pádí,
ke skoku to vždycky svádí.
Dandův výskok tvrdý byl,
jeho zadek zabulil.
Nic si z toho neděláme,
v klidu si i párek dáme.
Pokračujem v krasojízdě,
hlídáme si naše hýždě.
Skibus vjíždí do zatáčky,
naskakujem na sedačky.
Suší

Klučenice na horách

Naše škola klučenická
ráda jezdí na hory.
Potkává tu kozorohy
a jiné zimní potvory.
Kozorohy máme rádi,
protože jsou kamarádi.
(Storno)

Volné psaní: Modrá babička

Na světě se objevil nový superhrdina. Je to modrá babička.

Modrá babička zachraňuje celý svět.

Modrá babička je lepší než celý tým avandžrů.

Modrá babička má superschopnosti, například zachraňuje lidi obřím modrým flusancem a ovládá blesky a vodu.

Modré babičce se říká modrá bábrle a je jí 100 000 let. Žije v nebi na mraku Dvě koloběžky. (Michal Mladý a Jiří Květ)

(...)

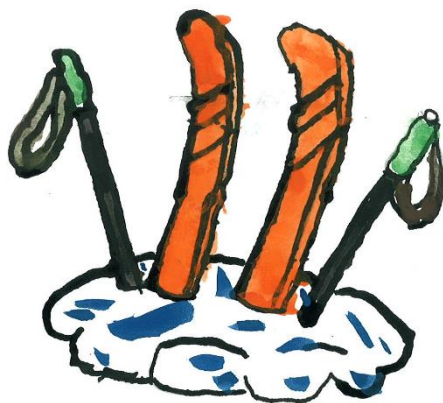
Byla jednou jedna bába, která byla bohatá. Jednoho dne si šla nakoupit do města. Když ji zahlédli lidé, všichni se klaněli, protože se báli, aby jim něco neudělala. Vešla do krámu a uviděla pavouka. Toho pavouka si koupila a chtěla ho sníst. Najednou se objevila víla a varovala babičku, aby pavouka nejedla, ale babička si nedala říct a pavouka snědla. Najednou se proměnila v modrou babičku. (Martina Květová)

(...)

Jednou šla babička po ulici a malířům se vylila barva do kaluže. Babička se blížila ke kaluži s modrou barvou a do kaluže spadla. Zvedla se a byla celá modrá. Od té doby je modrá, protože jí ta barva nejde smýt. Od té doby se babička kouká na šmouly, aby se cítila trochu normálně. (Magda Stehlíková)

(...)

Jednoho dne se zlá a ošklivá babička rozhodla, že se chce stát hodnou a hezkou babičkou. Proto šla cestou necestou přes hory a nížiny. Když dorazila do lesa, našla šmoulí vesnici. Potkala tatku šmoulu, kterého se zeptala, jestli by ji neproměnil na hezkou, hodnou babičku. On jí řekl, že ano, ale s jednou podmínkou: babička musí zůstat ve vesnici. Babička souhlasila. Stala se z ní modrá babička, ale její přání bylo splněno. (Libor Synáč)

Byl jednou jeden modrý domeček a v něm žila babička, která nebyla obyčejná, ale byla modrá. Říkalo se jí modrá, protože měla modrou chaloupku a na sobě nosila jenom modré oblečení.

Jednou šla do lesa a tam nebylo nic modrého a babičce se to nelíbilo, tak došla za svým kamarádem čarodějem a zeptala se ho, jestli by mohl obarvit celý les na modro a on jí řekl, že je to kravina, ale babička řekla, že to tak chce a že se jí to tak líbí, a tak to čaroděj udělal.

Když šla babička druhý den do lesa, viděla smutná zvířátka, která neměla, co jíst, a bylo jí líto toho, co udělala, ale nemohla už to vrátit zpátky. (Petra Löffelmannová)

(...)

Babička nasbírala plný košík borůvek. Zakopla o kořen, borůvky vysypala a ještě do nich spadla. Domů přišla celá modrá. (Adam Hubička)

(...)

Byla jednou jedna babička, která měla zahrádku, na které pěstovala různé zelené květiny a potom z nich dělala různé mastičky a léky. Jednou smíchala zelenou travičku s takovým bílým práškem. Když to snědla, začala modrat a hrozně se smát, smála se tak, že ji ani nepřipadalo divné, že je modrá. Od té doby ji říkají modrá babička. (Beáta Burianová)

(...)

Modrá babička je nečekaně modrá, protože žije ve studené vodě, kde je jí zima. Žere děti, které stahuje pod vodu a pak jejich kosti hází štikám. Měla manžela, ale toho také sežrala. Konec. (Kryštof Sember)

Rozhovor s Patrikem a Patrikem

V naší škole se často mění žáci. Často sem chodí děti z Orlíčku, které u nás zůstanou vždy nějaký čas. A tak se stalo, že v jednom týdnu nás opustil Patrik Ozdin, který tu s námi pobýval od září, a zároveň přišel Patrik Guláš, který už tady jednou na podzim byl. Proto jsme se rozhodli s oběma udělat rozhovor.

Rozhovor s odcházejícím Patrikem Ozdinem

V čem to bylo tady jiné, než na tvé předchozí škole?

Je tu lepší kolektiv, protože je tu méně dětí a víc si rozumějí.

Co, nebo koho jsi měl z téhle školy nejraději?

Všechny lidi, co tu byli, co mě neštvali.

Který předmět jsi měl tady nejraději?

Výtvarnou výchovu a matematiku.

V čem tě pobyt tady změnil?

Minulý rok jsem propadal a teď jsem měl tři trojky.

Čím to podle tebe bylo?

Víc jsem se učil, chtěl jsem se učit, nekašlal jsem na to.

Proč jsi na to v předchozí škole kašlal?

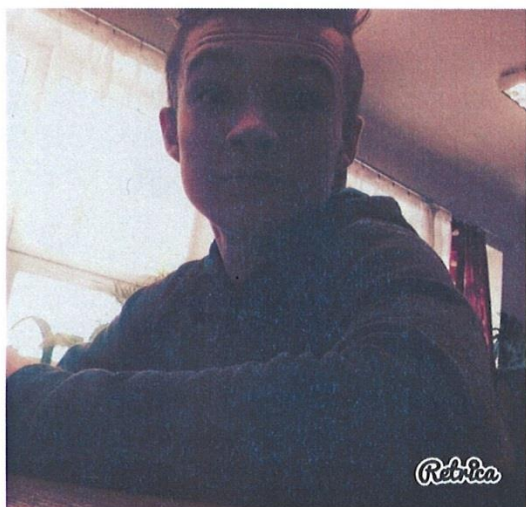
Fakt mě to nebavilo, moc jsem do té školy nechodil.

Co bylo na téhle škole motivací?

Chtěl jsem se dostat brzy domů.

Bude se ti stýskat?

Jo.

Rozhovor s přicházejícím Patrikem Gulášem

Co tě přivedlo zpátky?

Záškoláctví.

Nebavilo tě chodit do školy?

Ne. Bylo to tam divný a strašně těžký.

Už když jsem odtud odcházel, tak jsem věděl, že se vrátím.

Jaktože jsi to věděl?

Bylo mi jasné, že v té škole nevydržím.

Jsi rád, že jsi zpátky?

Docela jo, není tu tolik lidí, tamta škola je úplně přečpaná.

Nepřítáhly tě sem zpátky taky nějaké srdeční záležitosti?

Asi ne.

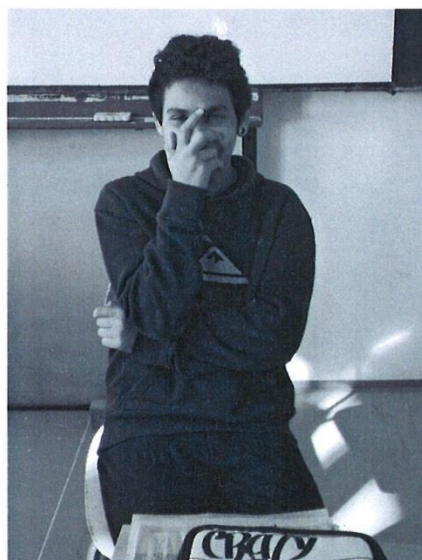
Na který předmět se tady těšíš?

Na ruštinu a na matiku :-)

... Hodiny, po kterých mě vždycky bolí hlava.

Co je dnes k obědu?

Prej nějaké špíz.

Dětský karneval

V sobotu 18. února se v Klučenicích v tělocvičně konal tradiční dětský karneval. Organizace se chopili deváťáci se svým třídním učitelem Kubíčkem a s panem ředitelem.

Třída, která karneval organizuje, si vždy zvolí téma svých masek. Kluci se rozhodli pro divoký západ a šli za kovboje a indiány, já přišel v kostýmu Old Shatterhanda.

Kluci připravili pěknou hudební produkci, a proto se tělocvičnou už od začátku rozléhaly skočné disko rytmy. V jednu hodinu začali přicházet první návštěvníci a o něco později začaly soutěže. První soutěží byla známá židličkovaná. Následovalo házení míčkem na klauna a do koše a nošení ping-pongového míčku přes kladinu. Všichni se pak pobavili při přetahování lanem, které se táhlo skoro přes celou tělocvičnu.

Následovalo vydávání tomboly a losování hlavních cen. Poté přišlo na řadu vyhlášení nejlepších masek. Porotu tvořili sponzoři karnevalu. Na třetím místě se umístil vodníček, na druhém pirát a na prvním kuchtík.

Pak přišla druhá várka soutěží - tanec s tenisovým míčkem mezi čely, balonková soutěž a pro zájem se ještě zopakovalo přetahování lanem. Také se hodně tančilo, úspěch měl kovbojský tanec, který kluci předtancovávali na podiu, a chybět samozřejmě nemohla ani populární mašinka.

Akce se velmi vydařila, rodiče, děti i sousedé odcházeli domů spokojeni.

